Op maandagmorgen stond Nadia lang voor haar spiegel.... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Op maandagmorgen stond Nadia lang voor haar spiegel. Ze wist niet wat ze naar school moest aanhebben, want die dag was er een grote presentatie over mode. Ze koos eerst een fel rode trui, omdat die kleur haar altijd vrolijk maakte. Daarna trok ze de rok aan, hoewel haar moeder een broek prettiger vond. Onder haar arm nam ze haar map met foto's mee. Ze deed nog een klein sieraad om haar hals, een ketting van haar oma.

In de klas zaten haar vrienden al te wachten. Youssef had de pet op zijn hoofd en witte sneakers aan zijn voeten, want hij vond sportieve kleren het mooist. Sanne lachte en zei dat zijn schoenen de grootste trend van dit jaar waren. Naast hen zat Amira, de moslima die net een nieuwe hoofddoek in een mooie blauwe kleur had gekocht. Nadia begon haar presentatie en vertelde dat kleding veel zegt over de identiteit van een mens. Ze legde uit dat mode niet alleen over mooi zijn gaat. Hoewel veel mensen denken dat kleren onbelangrijk zijn, kiest bijna iedereen elke dag met zorg. Sommige mensen willen niet opvallend, maar juist rustig in de groep verdwijnen.

Daarna sprak Nadia over de school in de stad die leerlingen wil verplichten om een uniform te dragen. Sanne reageerde fel en zei dat een uniform alle verschillen wegneemt. Youssef was het niet met haar eens, want hij vond dat kinderen dan niets meer over zichzelf konden zeggen. Nadia toonde twee foto's: op de eerste stond een man met de snor en een grote tatoeage op zijn arm, op de tweede een jonge vrouw in een pak. Ze vroeg de klas welke kleren bij welk geslacht hoorden. Iedereen begon door elkaar te praten. Sommige leerlingen vonden een pak niet vrouwelijk, maar anderen vonden dat een oude gedachte.

Aan het einde van de les praatten ze over de kleren van vroeger en van nu. Vorig jaar waren strakke broeken populair, maar nu draagt bijna iedereen een wijd model. "Deze jeans is zo strak dat ik er niet goed in kan lopen", zei Sanne met een lach. Amira vertelde dat haar nieuwe schoenen de hak hadden en dat ze daarom langzaam liep. Nadia zei dat ze zelf bijna nooit de make-up gebruikte, omdat ze haar gezicht zonder kleur mooier vond. De leraar bedankte haar en zei dat haar stijl heel duidelijk was geweest. Wat het belangrijkste was, zei hij, is dat we elkaars keuzes accepteren en dat iedereen zich kleden zoals hij of zij dat zelf wil. Toen ging de bel en liep de klas vrolijk naar buiten.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21521

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=159